

Text nekrologu Pavly Váňové

Eva Mádrová (+29.11.2009)

Vážení smuteční hosté, sestry a bratři.

Loučíme se dnes s dobrou služebnicí Páně, která pro nás pro všechny velmi mnoho znamenala.

Pro každého z nás jednotlivě, pro své nejbližší, pro široký okruh přátel, pro brněnskou obec náboženskou, pro členy Akademického klubu Tábor, pro členy a pro pracovníky občanského sdružení Betanie, křesťanská pomoc, a také pro bezpočtu jeho klientů v terénní a ve stacionární péči.

Betanii tady dnes zastupuji, a musím říci, že jsem právě po doktorce Mádrové přijímala vedoucí funkci s velikými rozpaky a s vědomím vlastní nedostatečnosti.

V této souvislosti si dovoluji přečíst kousek elektronického dopisu, který jsem dostala především od jednoho z našich lipských přátel, Stefana Hüneburga:

Naše milá sestra doktorka Mádrová tedy odešla domů, a přestože již byla nějaký čas na odpočinku, zanechala po sobě prázdnou mezeru. Byla pro mne člověk, který na mne působil velkým dojmem, a který se neochvějně zasazoval o věc čínorodé lásky k bližnímu. Svým spolehnutím na Boha, pokud jde o vývoj práce Betanie, mi několikrát udělila lekci. Vždycky, když odejde taková zářivá osobnost, se naskytá otázka: odkud se dnes mohou brát lidé, aby zaujímali taková uprázdněná místa?

Historie občanského sdružení se začala psát hned po sametové revoluci. Samozřejmě napřed jen skromnými krůčky. Dr. Mádrová, spolu s dr. Skálou, dr. Chládkem a několika dalšími si řekli, že je třeba působit nejen uvnitř církve, ale orientovat se i navenek, a to na pomoc všem potřebným. Pro začátek bezplatnou poradenskou službou s tolika odbornostmi, kolik bylo k dispozici dobrovolníků, vesměs vysokoškolsky kvalifikovaných, v různých profesích.

A tady je třeba říci, že právě rozhodnost, s jakou šla Eva Mádrová za uskutečňováním svých cílů, přispěla k tomu, že se prakticky z ničeho podařily malé zázraky (a také ovšem sehrály roli některé náhody, které vlastně nebyly náhodami, ale pomocí shůry, jak Eva říkávala).

V té době už byla zralá žena, matka dvou velkých úspěšných synů a vdova po skvělém, předčasně zesnulém faráři. Ale zachovala si své vyzařování a svůj pozoruhodný dívčí půvab. A ten ji nikdy neopustil, až do letošního - jejího posledního podzimu.

Dokázala přesvědčovat a organizovat navenek i dovnitř, navázala kontakty nejprve s Bavorskou, a posléze – za vydatné pomoci dr. Ludka Skály – se Sasskou diakonií, a s těmito cennými zahraničními impulsy a za pomoci domácích institucí i sponzorů, na které uměla zapůsobit, a v neposlední řadě s podporou naší Církve československé husitské - postupně vybudovala Betanii jako uznávanou jihomoravskou nestátní neziskovou organizaci ve sféře všestranné péče o seniory. Byla její dlouholetou předsedkyní a dr. Skála místopředsdou. Kdybych to přirovnala k Sokolu, byli to takoví naši Tyrš s Fügnerem. Uměli nadchnout, uměli vést, uměli vychovávat spolupracovníky.

K oddaným dlouholetým dobrovolným pracovníkům postupně přibývalo víc a víc

placených odborných sil. A pokaždé, když se zdálo, že budou Betanii nepřekonatelně chybět nejen prostředky, ale zejména lidské zdroje, dostalo se jí nečekané pomoci, která byla nepochybně v Boží režii. Připomenu jenom to, jak se objevila na scéně sestra Bednářová, dnešní ředitelka Betanie.

Ti, kteří odcházejí, si často dělají starosti, jaké budou osudy jejich díla, jejich celoživotního snažení. Ale sestra Mádrová mohla zavřít oči s vědomím, že postavila do života dva dobré syny, kteří mají další pokračování rodu, a že založila organizaci, o kterou se v rukou sestry ředitelky Bednářové nemusí obávat.

Ovšem nestačilo by, kdybych vylíčila doktorku Mádrovou jako úspěšnou organizátorku. Dohodli jsme se s předsedou Akademického klubu Tábor, bratrem Rostislavem Viktorinem, že vyzvednu také její klubovou činnost. Sestra Mádrová měla bezpočtu zajímavých přednášek ze svého oboru – z psychologie, které podávala živou, tak trochu seminární formou, vybírala k četbě poutavé příběhy pro pořádané besídky, a v neposlední řadě uměla přispět také duchovním zamyšlením, a to jak na klubových setkáních, tak i na rekondičních pobytech, které měla velmi ráda. Dokonce ještě letos v září si toho společného pobytu v přírodě opravdu užila. Také to bylo společenství, kde bude velmi chybět ...

Ale poděkujeme dnes Evě Mádrové z celého srdce. Připojují se k nám také naši lipští partneři, od nichž jsme byli zahrnuti upřímnými slovy uznání, obdivu a úcty k zesnulé. Přejme dnes Evě, že ji už nic nebolí, a že je po tolika létech zase pohromadě se svým vzácným mužem.

Děkujeme Evě, a děkujeme za ni Pánu Bohu.

Pavla Váňová
předsedkyně o.s. Betanie, křesťanská pomoc
prosinec 2009